

בְּלִיל תִּרְוִיחוּ אָבָא וְאִמָּא, אֶתְמַר בֵּיהּ יִשְׂרָאֵל עָלָה
 בְּמַחְשָׁבָה בְּכֶתֶר עֲלִיּוֹן דְּאִיחֻוּ מִחְשָׁבָה סְתִימָא,
 וְכֵד אָתָּא אָדָם אֲצִטְרַף בְּאַבְרָהָם, וְאֶת־פִּשְׁטוֹ
 שְׂרָשׁוּי בְּאַרְעָא, וְרָזָא דְּמִלָּה (משלי יז) מְצִירַף לְכֶסֶף
 וְכוּר לְזָהָב (משלי יז ג), מְצִירַף לְכֶסֶף דָּא אֲבָרָהָם,
 וְכוּר לְזָהָב (דף קב ע"ב) דָּא יִצְחָק, וּבּוֹחֵן לְבוֹת
 יְהו"ה (שם) דָּא יַעֲקֹב, לִית סְפִירָה דְּלֹא אֶתְגַּלְגַּל
 אָדָם עֲלָאָה, דְּאִיחֻוּ יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, פ"ת מ"ה
 חֲכָמָה וְדַאי, בְּגִין לְעֲרִפָּא וְלִלְבָנָא לְאָדָם דְּבִרָא
 בְּדִיוֹקְנִיהּ לְתַתָּא, וְאַצִּיל בֵּיהּ אֲצִילוּתִיהּ, וְכָל
 טְרַחָא דְּלְעִילָא לָא הָוָה בְּאָדָם אֲלֵא בְּגִין אֲצִילוּת
 דְּאָדָם דְּלְעִילָא, דְּדָא בְּדָא תִּלְיָא.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אִם בֵּן מַאי וַיָּשׁוּב לִימֵי עֲלוּמָיו

(איוב לג כה) (ובגין דא ישראל עלה במחשבה, אמר ליה מגלן

לשון הקודש

לְבוֹת יְהו"ה – זֶה יַעֲקֹב, אִין סְפִירָה שְׁלֵא
 הִתְגַּלְגַּל אָדָם עֲלִיּוֹן, שְׁהוּא יו"ד ה"א וּא"ו
 ה"א, פ"ת מ"ה, חֲכָמָה וְדַאי, כְּדִי לְעֲרַף
 וְלִלְבֵּן אֶת הָאָדָם שְׂבָרָא בְּדַמּוּתוֹ לְמִטָּה
 וְהַאֲצִיל בּוֹ אֶת אֲצִילוּתוֹ, וְכָל הַטְּרַחָה
 שְׁלַמְעָלָה לָא הֵיִתָּה בְּאָדָם אֲלֵא בְּגִלְל
 הָאֲצִילוּת שְׁלַמְעָלָה, שְׁזַה תְּלוּי בְּזַה.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: אִם בֵּן, מַה זֶה וַיָּשׁוּב
 לִימֵי עֲלוּמָיו, (ומשום זֶה יִשְׂרָאֵל עֲלָה בְּמַחְשָׁבָה? אָמַר לוֹ:

הִתְגַּלְגַּל בְּאַבְרָהָם שְׁהוּא לְיָמִין, וְהָאִם
 בְּיִצְחָק שְׁהוּא לְשְׂמָאל, וַיַּעֲקֹב מִשּׁוּם
 שְׁהוּא כּוֹלָל אֶת שְׁנֵיהֶם, אֶת הָאָב וְאֶת
 הָאִם, נְאָמַר בּוֹ יִשְׂרָאֵל עֲלָה בְּמַחְשָׁבָה
 בְּכֶתֶר עֲלִיּוֹן, שְׁהוּא הַמַּחְשָׁבָה הַסְּתוּמָה,
 וְכִשְׁבָּא אָדָם, הַצִּטְרַף בְּאַבְרָהָם,
 וְהִתְפִּשְׁטוֹ שְׂרָשׁוּי בְּאַרְצֵי, וְסוּד הַדְּבָר –
 מְצִירַף לְכֶסֶף וְכוּר לְזָהָב. מְצִירַף לְכֶסֶף –
 זֶה אֲבָרָהָם, וְכוּר לְזָהָב – זֶה יִצְחָק, וּבּוֹחֵן

דְּאַבְרָהָם תִּמְצָן בְּמַחְשָׁבָה, אָמַר לִיה לֹא לְמַגְנָת תִּקְיֵנוּ מֵאַרְי מִתְּנִיתִין
 הַרוּצָה לְהַחֲכִים יְדָרִים דְּאִיהִי חֲכָמָה וְאִיהִי מַחְשָׁבָה, בְּאַבְרָהָם אֲתִלְבֵּן
 אָדָם, וּבִיִּצְחָק אֲצַטְרִיף, וְרָזָא דְמַלְאָה מְצַרְף לְפָסְפָּ וּכּוּר לְזָהָב, מְצַרְף
 לְפָסְפָּ דָּא אַבְרָהָם, וּכּוּר לְזָהָב דָּא יִצְחָק, וּבוֹחֵן לְבוֹת יְהוּ"ה דָּא יַעֲקֹב,
 וְהֵן כָּל אֱלֹהִים יִפְעַל אִ"ל פְּעַמִּים שְׁלֹשׁ עִם גְּבַר (שם כט), אָמַר לִיה אִם בִּין
 מֵאִי וַיָּשׁוּב לִימֵי עֲלוּמִי).

אָמַר לִיה לְאִילָנָא דְהָוָה קְשִׁישׁ יוֹמִין וְאֲתִיבְשׁוּ
 עֲנַפִּין דִּילִיה, קְצִיצוּ לִיה וְאַצְמַח בְּשָׂרְשׁוֹי,
 דְקָמוּ מִיָּה עֲנַפִּין חֲדָתִין בְּקַדְמִיתָא, בְּגוּזָא דְהָוָה
 בְּעוֹלְמוֹי, וְדָא אִיהוּ וַיָּשׁוּב לִימֵי עֲלוּמִי, וְדָא הָוָה
 חֲלָמָא דְחָזָא נְבוּכַדְנֶצַּר בְּחֲלָמִיה, אִילָנָא רְבָא
 וְתַקִּיף (דניאל ד ט), וּבְסוּף חֲלָמִיה הָוָה אָמַר (שם יא) גְּדוּ
 אִילָנָא וְקְצִיצוּ עֲנַפּוֹתֵי, וּלְבַתַּר אָמַר (שם יב) בְּרַם
 עֵקֶר שָׂרְשׁוֹתֵי בְּאַרְעָא שְׁבוּקוּ, וְלִית אִילָן הָכָא אֶלָּא
 אָדָם עֲלָאָה, דְּאַתְמַר בֵּיה (דברים כ יט) כִּי הָאָדָם עֵץ

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

וְהַתִּיבְשׁוּ עֲנַפִּי, קְצִיצוּ אוֹתוֹ וְהַצְמִיחַ
 בְּשָׂרְשׁוֹי, שְׁקָמוּ מִמֶּנּוּ עֲנַפִּים חֲדָשִׁים
 בְּכִרְאִשׁוֹנָה, כְּמוֹ שֶׁהָיָה בְּעֲלוּמִי, וְזֶהוּ
 וַיָּשׁוּב לִימֵי עֲלוּמִי, וְזֶה הָיָה הַחֲלוּם
 שֶׁרָאָה נְבוּכַדְנֶצַּר בְּחֲלוּמוֹ, עֵץ גְּדוֹל
 וְתַקִּיף, וּבְסוּף חֲלוּמוֹ הָיָה אוֹמֵר גְּדוּ
 הָאִילָן וְקְצִיצוּ אֶת עֲנַפּוֹי, וְאַחַר אָמַר,
 בְּרַם עֵקֶר שָׂרְשׁוֹי בְּאַרְצֵי הַשָּׂאִירוּ, וְאִין

מִנֵּן לָנוּ שְׂאֲבָרָהָם שֵׁם בְּמַחְשָׁבָה? אָמַר לוֹ: לֹא לְחֹסֶם תִּקְנוּ בְּעַלֵּי
 הַמְשֻׁנָּה הַרוּצָה לְהַחֲכִים יְדָרִים, שְׂהִיא חֲכָמָה וְהִיא מַחְשָׁבָה,
 בְּאַבְרָהָם הַתְּלַבֵּן אָדָם, וּבִיִּצְחָק הַצְּטָרְף, וְסוּד הַדְּבָר – מְצַרְף לְפָסְפָּ
 וּכּוּר לְזָהָב. מְצַרְף לְפָסְפָּ – זֶה אַבְרָהָם, וּכּוּר לְזָהָב – זֶה יִצְחָק,
 וּבוֹחֵן לְבוֹת יְהוּ"ה – זֶה יַעֲקֹב, וְהֵן כָּל אֱלֹהִים יִפְעַל אִ"ל פְּעַמִּים
 שְׁלוֹשׁ עִם גְּבַר. אָמַר לוֹ: אִם בִּין, מַה זֶה וַיָּשׁוּב לִימֵי
 עֲלוּמִי?.

אָמַר לוֹ: לְאִילָן שֶׁהָיָה קְשִׁישׁ יָמִים

השָׁדָה, וְהָאֵי אֵילָנָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲנִטֵּע לִיה בְּכַמָּה דְרִין וְלֹא אֲעֲלָת.

(עד דנטע ליה בארעא ד'ישראל, וארפיב ליה בתלת אבהן ואצלה תפון, ובגין דא הן כל אלה יפעל א"ל פעמים שלש עם גבר, מיך דאצלה תפון ואחיד תפון, אתפשטו שרשוי על ארעא דאיהי שכינתא, ואסתלקו ענפוי בכל רקיעין, ובכל מרכבין דנשמתין ומלאכיא וחיוון ושרפים ואופנים, עד דאתחזר בקדמיתא (ס"א עד אין סוף), והא אוקמוה עין החיים מהלך ת"ק שנה, (דניאל ד ט) רבא אילנא ותקיף ורומיה ימטי לשמיא, וחזותיה לסוף כל ארעא, תחותיה תטלל כל חיות ברא, ובענפוי ידורון צפרי שמיא, דאינון נשמתין קדישין, ומניה יתון כל בשרא).

וְאֲרַפִּיב לִיה עַד אֶלְפֵי דוֹר, בְּגוּוֹנָא דְשְׂכִינְתָּא דְּאִיהִי סְלִיקַת לְאֶלְפֵי דוֹר בְּעֵשֶׂר סְפִירָן, דְּבַהוֹן סְלִיקָא עֵשֶׂר זְמַנִּין מְאָה, עַד דְּסְלִיקַת בְּהוֹן לְאֶלְפֵי דוֹר, וּמִיַּד דְּאֲעֲלָה אֵילָנָא בְּאַרְעָא נְחִית

לשון הקודש

וחיות ושרפים ואופנים, עד שתחזר בקראשונה (עד אין סוף), והרי פרשוה שעין החיים מהלך ת"ק שנה, גדול האילן ותקיף ורומו מגיע לשמים, וחזותו לסוף כל הארץ, תחתיו תטלל כל חית הבר, ובענפוי ידורו צפרי השמים, שהם נשמות קדושות, וממנו יזון כל בשרא.

והרפיב אותו עד אלפי דור, כמו שהשכינה שהיא עולה לאלפי דור בעשר ספירות, שבהם עולה עשר פעמים מאה, עד שעולה בהם לאלפי דור, ומיך

אילן כאן אלא אדם עליון, שנאמר בו כי האדם עין השדה, ואת העין הזה נטע הקדוש ברנך הוא בכמה דורות ולא הצליח.

(עד שנטע אותו בארץ ישראל, והרפיב אותו בשלשת האבות והצליח שם, ומשום זה הן כל אלה יפעל א"ל פעמים שלוש עם גבר. מיך שהצליח שם ואחזו שם, התפשטו שרשוי על הארץ, שהיא השכינה, והתעלו ענפים בכל הרקיעים ובכל המרכבות של הנשמות והמלאכים

אֵילָנָא מְלַעֲיָלָא, שְׂרָשׁוּי בְּאַרְעָא דְאִיהִי שְׂכִינְתָּא,
 וְאַתְרֵיבֵיאוּ תַמָּן עֲנַפְוֵי עַד אֵין סוּף, וְאַתְפְּשְׁטוּ בְּהַ
 שְׂרָשׁוּי עַד אֵין תְּכֻלִּית, בְּהֵהוּא זְמַנָּא אַתְרֵיבֵי אֵילָנָא
 בְּמִלְקַדְמִין, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב רַבָּא אֵילָנָא וְתִקְיָה
 וְרוּמִיָּה מָטִי לְשָׁמְיָא, וְחִזּוּתִיָּה לְסוּף כָּל אַרְעָא,
 וּמְנִיָּה יִתְּזֵן כָּל בְּשָׂרָא, כָּל בְּנֵי אָדָם וְדִלְתָתָא,
 בְּהֵהוּא זְמַנָּא אַתְרֵיבֵי אֵילָנָא בְּמִלְקַדְמִין, הֲדָא הוּא
 דְכְּתִיב רַבָּא אֵילָנָא וְתִקְיָה וְכוּ', חֵינִת בְּרָא אֵלִין
 חֵינִת הַקֶּדֶשׁ, צְפִירֵי שְׁמַיָּא אֵלִין נִשְׁמַתִּין, וּמְנִיָּה יִתְּזֵן
 כָּל בְּשָׂרָא לְתַתָּא. דְּבִזְמַנָּא דְחַב אָדָם וְהוּא מְקַצֵּין
 בְּנִטְיָעוֹת, בְּבִיכּוּל כְּאֵלוּ אַעְקֵר חֵיזֵן וּמְלֹאכִים
 וְשָׂרְפִים וְאוּפְנִים מֵאַתְרֵיהוֹן, וְלֹא הָוָה מָאן דְּמִקְבֵּל
 צְלוּתִין, דְּאַתְמַר בְּהוֹן (קהלת י ב) כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיד
 אֶת הַקּוֹל, וּבַעַל הַבְּנֵפִים יַגִּיד דְּבָר, מֵאִי יַגִּיד דְּבָר,
 בְּצְלוּתִין וּזְכוּן דִּישְׂרָאֵל.

 לשון הקודש

באותו זמן התגדל האילן כמו מקדם, והו
 שפתוב גדול האילן ותקוף וכו'. חית
 הבר אלו חיות הקדש, צפרי השמים אלו
 הנשמות, ומפנו יזון כל בשר למטה,
 שבזמן שחטא אדם והיה מקצין
 בנטיעות, בבככול פאלו עקר חיות
 ומלאכים ושרפים ואופנים ממקומם,
 ולא היה מי שמקבל תפלות, שנאמר

שהצליח האילן בארץ, ירד האילן
 מלמעלה, שרשיו בארץ שהיא השכינה,
 והתגדלו שם ענפיו עד אין סוף,
 והתפשטו בה שרשיו עד אין תכלית.
 באותו זמן התגדל האילן כמו מקדם, והו
 שפתוב גדול האילן ותקוף, ורומו מגיע
 לשמים, וחזותו לסוף כל הארץ, ומפנו
 יזון כל בשר. כל בני האדם שלמטה.

אמר ליה רבי אלעזר, בודאי עלאין ותתאין הוו
 תליין באדם קדמאה, ולא למננא אוקמוה
 מארי מתניתין, לעולם יראה האדם על עצמו
 כאלו כל העולם תלוי עליו, אבל בר נש דטרח
 עליה קודשא בריך הוא בגלגולא ולא אצלה
 באתריה, אעקר ליה מאתריה ושוי ליה באתר
 אחרא, ושני ליה אתר, ורזא דמלה (דף קג ע"א) ועפר
 אחר יקח וטח את הבית (ויקרא יד מה), ודא שנוי מקום,
 (כאן חסר והוא בתיקוני ז"ח) אם אצלה מוטב, ואם לא
 אצלה אעקר ליה מתמן וארכיב ליה באתר אחרא,
 ושני שמייה ודא שנוי השם, אם אצלה מוטב ואי
 לא אצלה אעקר ליה מתמן, ודא ונתין את הבית
 את אבניו ואת עציו (שם מח ז), ונטע ליה באתר
 אחרא, ושני עובדוי מכל מה דהוה בקדמיתא,

לשון הקודש

אחר ומשנה לו מקום, וסוד הדבר –
 ועפר אחר יקח וטח את הבית, וזה שנוי
 מקום (כאן חסר). אם הצליח, מוטב, ואם לא
 הצליח, עוקר אותו משם ומרכיב אותו
 במקום אחר ומשנה את שמו, וזה שנוי
 השם. אם הצליח, מוטב, ואם לא
 הצליח, עוקר אותו משם, וזהו ונתין את
 הבית את אבניו ואת עציו, ונטע אותו
 במקום אחר, ומשנה מעשיו מכל מה
 שהיה בראשונה, ומכל הצעירים שלו

בהם פי עוף השמים יוליד את הקול
 ובעל כנפים יגיד דבר. מה זה יגיד דבר?
 בתפלות והזכיות של ישראל.

אמר לו רבי אלעזר: בודאי שעליונים
 ותחתונים היו תלויים באדם הראשון,
 ולא לחנם פרשה בעלי המשנה לעולם
 יראה האדם על עצמו כאלו כל העולם
 תלוי עליו, אבל אדם שטרח עליו הקדוש
 ברוך הוא בגלגול ולא הצליח במקומו,
 עוקר אותו ממקומו ושם אותו במקום

וּמִכָּל צִיּוּרֵי דִילִיָּה, מִשְׁנָה פָּנִי וְתִשְׁלַחְהוּ (איוב יד כ).
 הֵן כָּל אֱלֹהִים יַפְעֵל אֵ"ל פְּעֻמִּים שְׁלֹשׁ עִם גָּבֵר (שם)
 לֵג כט), קַרְקַע דְּנִטְעָה לִיָּה תִפְּנֵן וְאַצְלַח וּמִתְּפַשְׁט
 עֲנָפוּי וְשָׂרְשׁוּי עַד אֶלְפֵי דוֹר דָּא שְׂכִינְתָּא, וְדָא שְׁנׁוּי
 מַעֲשָׂה, וְעַד פְּמָה זְמַנִּין עַד אֶלְפֵי, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר
 (תהלים קה ח) דְּבָר צִוְּהָ לְאַלְפֵי דוֹר, וְעֲלִיָּה אֲתָמַר (שיר ח
 יב) הָאֶלְפֵי לָךְ שְׁלֵמָה, וְאִינּוֹן אֶלְפֵי עֲלָמִין, דְּנִטְעָה לִיָּה
 עַד דְּאַצְלַח וְאַרְכִּיב לִיָּה תִפְּנֵן, וְרִזָּא דְמִלְּהָ וְעֵשָׂה
 חֶסֶד לְאַלְפִים (שמות כ ו), לְמָאן לְאַהֲבִיו, וְלִשְׁמֵרֵי
 מִצְוֹתָיו לְאַלְפֵי דוֹר (דברים ו ט).

אָמַר לִיָּה, וְלִרְשִׁיעֵיָּא מְאִי, דְּהָא בְּתִיב (קהלת א י)
 וּבְכֵן רְאִיתִי רְשָׁעִים קְבוּרִים וּבָאוּ וְכוּ', מַה
 תִּימָא בְּהוֹן, אָמַר לִיָּה שְׂמַעְנָא בְּהוֹן רָזָא יְפוּל
 מִצְדָּדָא אֶלְפֵי וְגוֹמַר (תהלים צא ז), הָכִי אָמְרוּ לִי בְּרַמְיוּא,
 אָמַר לִיָּה אִי הָכִי מְאִי אֲשֶׁר קוּמְטוּ בְּלֹא עֵת וְגוֹמַר

 לשון הקודש

מִשְׁנָה פָּנִי וְתִשְׁלַחְהוּ.

עַד שְׂמַצְלִיחַ וּמִרְכִּיב אוֹתוֹ שָׁם, וְסוּד
 הַדְּבָר - וְעֵשָׂה חֶסֶד לְאַלְפִים, לְמִי?
 לְאַהֲבִיו, וְלִשְׁמֵרֵי מִצְוֹתָיו לְאַלְפֵי דוֹר.
 אָמַר לוֹ: וְמָה לְרְשָׁעִים? שְׁהָרֵי בְּתוּב
 וּבְכֵן רְאִיתִי רְשָׁעִים קְבוּרִים וּבָאוּ וְכוּ',
 מַה תֹּאמַר בְּהֵם? אָמַר לוֹ: שְׂמַעְתִּי בְּהֵם
 סוּד, יְפוּל מִצְדָּדָא אֶלְפֵי וְגוֹמַר, כִּד אָמְרוּ לִי
 בְּרַמְיוּ. אָמַר לוֹ: אִם כִּד, מַה זֶה אֲשֶׁר

הֵן כָּל אֱלֹהִים יַפְעֵל אֵ"ל פְּעֻמִּים שְׁלֹשׁ עִם
 גָּבֵר, הַקַּרְקַע שְׁנִטְעָה אוֹתוֹ שָׁם וְהַצְלִיחַ,
 וּמִתְּפַשְׁט עֲנָפוּי וְשָׂרְשׁוּי עַד אֶלְפֵי דוֹר, זֶה
 הַשְׂכִּינְהָ, וְזֶה שְׁנׁוּי מַעֲשָׂה, וְעַד כְּמָה
 פְּעֻמִּים? עַד אֶלְפֵי, כְּמֹה שְׂנַאֲמַר דְּבָר צִוְּהָ
 לְאַלְפֵי דוֹר, וְעֲלִיו נִאֲמַר הָאֶלְפֵי לָךְ
 שְׁלֵמָה, וְהֵם אֶלְפֵי עוֹלָמוֹת, שְׁנִטְעָה אוֹתוֹ

(איוב כב טז), אָמַר לִיה אֱלֹיִן תִּשַׁע מֵאָה וְשִׁבְעִים
 וְאַרְבָּעָה דָרִין דְּאִתְקַמְטוּ וְאִסְתַּלְקוּ קָדָם זְמַנֵּיהוּ,
 וְדָא אִיהוּ אֲשֶׁר קוּמְטוּ בְּלֹא עֵת, דְּאִסְתַּלְקוּ קָדָם
 זְמַנֵּיהוּ, וְזָרִיק לֹזֵן קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַל כָּל דְּרָא
 וְדָרָא, דָּא אִיהוּ נְהָר יוּצֵק יְסוּדָם (שם), וְדָא הוּא
 רְזָא, דְּאִין בְּן דְּדוּר בָּא עַד שְׂיִכְלוּ כָּל הַנְּשָׁמוֹת
 שְׂבַגְוָף, וּכְדִין חֲדַתִּין עֲתִידִין לְמִיתִי, אֲדַהְכִי
 אִסְתַּלֵּק סָבָא, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְחֲבַרְיָא, חֲבַרְיָא,
 וְדָא הֵא אִי סָבָא דְסָבִין אָדָם עֲלָאָה, זַפָּאָה דְרָא
 דְהֵא רְזָא אֲתַגְלִיָּא בֵּיה.

(נוסח אחר וזה לשונו והוא מכתב יד).

עוּבְדָא הָוָה, דְחַד בַּר נֶשׁ חֲגַר בְּלֹא רַגְלִין, אֲשַׁבַּח לְתַרְיִן חַפְיָמִין דְלָא
 הוּי בְּכָל דְרָא חַפְיָמִין כְּוֹתֵייהוּ, אַעֲרַע בְּהוּ הַהוּא חֲגַר, אָמַר
 לֹזֵן שְׁלָמָא עֲלֵיכּוּ רַבָּנָן, (שְׁמַעְנָא עֲלֵיכּוּ דְאַתּוֹן חַפְיָמִי דְרָא), אָנָּה אַתּוֹן
 אֲזַלִּין, אָמְרוּ לִיה לְדוּדָא פְּלִן, וְעַרְבַּ שְׁבַת הָוָה, אָמַר לֹזֵן אַף עַל גַּב דְאַתּוֹן

לשון הקודש

שְׁמַעוֹן לְחֲבַרְיָא: חֲבַרְיָא, וְדָא זְהוּ זְקוּן
 הַזְקָנִים, הָאָדָם הָעֲלִיּוֹן. אֲשֶׁרִי הַדּוּר
 שְׁהַסּוּר הַזֶּה הַתְּגֻלָּה בּוּ.

(נוסח אחר וזה לשונו והוא מכתב יד)

מַעֲשֵׂה הָיָה, שְׁאָדָם אַחַד חֲגַר בְּלִי
 רַגְלִים מַעֲצָא שְׁנֵי חַכְמִים שְׁלֹא הָיּוּ בְּכָל
 הַדּוּר חַכְמִים כְּמוֹתָם. פְּנֵשׁ בְּהֵם אוֹתוּ
 חֲגַר, אָמַר לָהֶם: שְׁלוּם עֲלֵיכֶם חַכְמִים,
 (שְׁמַעְתִּי עֲלֵיכֶם שְׁאֵתָם חַכְמֵי הַדּוּר), לָאֵן אַתֶּם

קָמְטוּ וְלֹא עֵת וְגוֹמַר? אָמַר לוֹ: אֵלּוּ תִשַׁע
 מֵאוֹת וְשִׁבְעִים וְאַרְבָּעָה דוּרוֹת
 שְׁהִתְקַמְטוּ וְהִסְתַּלְקוּ קָדָם זְמַנָּם, וְזֶהוּ
 אֲשֶׁר קָמְטוּ וְלֹא עֵת, שְׁהִסְתַּלְקוּ קָדָם
 זְמַנָּם וְזָרִיק אוֹתָם הַקּוּדְשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל
 כָּל דּוּר וְדוּר, זְהוּ נְהָר יוּצֵק יְסוּדָם, וְזֶהוּ
 הַסּוּר שְׂאִין בְּן דְּדוּר בָּא עַד שְׂיִכְלוּ כָּל
 הַנְּשָׁמוֹת שְׂבַגְוָף, וְאִזְ עֲתִידִים חֲדָשִׁים
 לְבָא. בִּינְתִים הִסְתַּלֵּק הַזְקוּן, וְאָמַר רַבִּי

רכיבין בבעירין דרְהִיטִי סְגִי וְאֵנָּה חֲגַר בְּלֹא רַגְלִין, אִי אַתּוֹן בְּעִיתוֹ אֵנָּה אֶקְדָּם לְכוּ לְתַקְנָא לְכוּ שְׁבַתָּא, תְּוֹהוּ אֶמְרוּ לִיה וְהִלָּא אַתְּ חֲגַר וְאִיד אַתְּ יָכִיל לְאֶקְדָּמָא לְבַעֲרִין דְרְהִיטִי טוּבָא, אֶמַר לֹון שְׁמָא דְמ"ב אַתּוֹן וְדְלִיג לֹון ת"ק פְּרָסִי בְרַנְעָא חֲדָא.

אֲשַׁכְּחוּ גְרַמְיִיהוּ לְפֻּם מְעַרְתָּא חֲדָא, וּפְתוּרָא לְשַׁמְאֵלָא, בְּכַל מַעַדְנֵי עֲלָמָא עֲלָהָא, וּמְנַרְתָּא לְדְרוּם בְּשַׁבְעָה גְרִין עֲלָהָא, וּמְטָה דְכַסְפָּא וְדַהֲבָא וְאַבְנֵין יְקִירִין לְמַעַרְב בֵּין צְפוֹן לְדְרוּם, וְכַרְסֵיָא לְמִזְרְחָא, וְתֵלַת מָאָה תְלַמִּידִין עַל הַהוּא פְתוּרָא, בְּתַר דְאַכְלוּ כְלָהוּ וְאִינוּן חֲפִימֵי עֲמַהוֹן, קָם הַהוּא חֲגַר וּפְשַׁט גְרַמְיָה מִהַהוּא גּוּפָא בְּלֹא רַגְלִין, וְאַתְלַבֵּשׁ בְּגוּפָא דְאַנְפוּי וְהִירִין כְּזוֹהֲרָא דְאַתְמַר בִּיה (דְנִיאל יב ג) וְהַמְשַׁבְּלִים יִזְהָרוּ וְכוּ', וְאַנְפֵי תְלַמִּידוּי גְהִירִין כְּכַכְבִּים לְעוֹלָם וְעַד, וְהוּוּ פְתַחֲחִין סַפְרָא דְקַהֲלַת, וְקַרְיִין בִּיה (קַהֲלַת א ב) הֵבֵל הֵבְלִים אֶמַר קַהֲלַת וְכוּ', וְהוּוּ חוּזְרִין כַּמָּה וְזַמְנִין, אֶמְרוּ לִיה אִינוּן חֲפִימֵי דְרָא וְכִי שְׁלַמָּה לָא עֲבַד קְרָא אַחְרָא בְּקַהֲלַת, עַל לָהוּ הַהוּא דְאַתְחַזִּי חֲגַר בְּאַרְחָא, לְשַׁבְעָה הֵיכְלִין מְכַסְפָּא וְדַהֲבָא וְאַבְנֵין יְקִירִין, וּבְהֵיכְלָא שַׁבְעָה פְּרָסֵיין דְאַרְבַּע חִיוּן, וְיוֹנָה תַּמָּן

לשון הקודש

בְּמַעַרְב בֵּין צְפוֹן לְדְרוּם, וְכַסָּא בְּמִזְרְחָא, וְשַׁלֵּשׁ מְאוֹת תְלַמִּידִים עַל אוֹתוֹ הַשְּׁלַחָן. אַחַר שְׁכַלְסִים אֶכְלוּ, וְאוֹתָם הַחֲכָמִים עֲמָם, קָם אוֹתוֹ חֲבַר וּפְשַׁט אֵת עַצְמוֹ מְאוֹתוֹ הַגּוּף בְּלֵי הַרְגְלִים, וְהַתְלַבֵּשׁ בְּגוּף שְׁפָנִיו וְזַהֲרִים כְּזוֹהֵר שְׁנַאֲמַר בּוּ וְהַמְשַׁבְּלִים יִזְהָרוּ וְכוּ', וּפְנֵי תְלַמִּידוּי מְאִירִים כְּכּוֹכְבִים לְעוֹלָם וְעַד, וְהִיוּ פוֹתְחִים סַפְרָא קַהֲלַת, וְקוֹרְאִים בּוּ הֵבֵל הֵבְלִים אֶמַר קַהֲלַת כּוּ, וְהִיוּ חוּזְרִים כַּמָּה פְעָמִים. אֶמְרוּ לוֹ אוֹתָם חֲכָמֵי הַדּוֹר: וְכִי שְׁלַמָּה לָא עָשָׂה פְסוּק אַחַר בְּקַהֲלַת? הַכְּנִים אוֹתָם אוֹתוֹ שְׁנַרְאָה חֲגַר בְּדַרְדְרָא, לְשַׁבְעָה

הוֹלְכִים? אֶמְרוּ לוֹ: לְמָקוֹם פְּלוּגֵי. וְעַרְב שְׁבַת הִיָּה. אֶמַר לָהֶם: אַף עַל גַּב שְׁאַתְם רוֹכְבִים עַל בַּהֲמוֹת שְׂרָצוֹת הַרְבֵּה, וְאַנִּי חֲגַר בְּלֵי רַגְלִים, אִם אַתֶּם רוֹצִים, אֲנִי אֶקְדָּם לְתַקְּנוּ לָכֶם אֵת הַשְּׁבַת. תְּמַהוּ. אֶמְרוּ לוֹ: וְהִלָּא אַתָּה חֲגַר, וְאִיד אַתָּה יָכוֹל לְהַשִּׁיג אֵת הַבַּהֲמוֹת שְׂרָצוֹת הַרְבֵּה? אֶמַר לָהֶם הַשֵּׁם שַׁל מ"ב אוֹתוֹת וְדְלִיג לָהֶם ת"ק פְּרָסָה בְרַנְעָא אַחַד.

מְצַאֵנו אֵת עַצְמָם עַל פִּי מְעַרְהָ אַחַת, וְשַׁלְחָן לְשַׁמְאֵל עִם כָּל מַעַדְנֵי הָעוֹלָם עֲלָיו, וּמְנוּרָה בְּדְרוּם עִם שַׁבְעָה גְרוֹת עֲלֶיהָ, וּמַשַּׁת כְּסָף וְזָהָב וְאַבְנֵים יְקָרוֹת

דכספא ועטרה דדהבא על רישה, וכתוב בה כל מאן דלא ידע באלין
הבליים עליה כתיב (במדבר א נא) והזר הקרב יומת, אינון חפימי דרא
מיד דחזו הכי דהנה כתיב בההיא עטרה חזרו לאחורא. אמר לון ההוא
דאתחזי עליהו כחגר, וכי עליכו אתמר דאתון חפימי דרא, לית אתון
אלא טפשי דרא, ולא חזיתון בכל למודייכו פי בי חשק (תהלים צא יד)
עד אורד ימים אשביעהו לעלמא דכלא אריה, אלין הבליים דקהלת
אינון ברא דשבע שמחה, דבהו מ"ב אתוון, לקבל שבעה יומי בראשית
דאית בהו עשר אמירן ול"ב אלהיים ואינון מ"ב, ועליהו לב דאתמר
בהו אלהיים האלהיים, והינו (קהלת ה ז) וגבוהים עליהם, אלין שבע
תיבין אבגית"ן, עליהו אתמר (ישעיה ו ב) שרפים וגומר. והאי שמא
איהו סגולתא דיליה לכסאה דנשמתא בד סליקת לעילא בכל ליליא,
לאסהדא על עובדין טבין דבר נש, ממלאכי חבלה ומפל מזיקין ורוחין
ולילין ושרין, ובהון פרחת לעילא, בתרין אתוון מפל שם תכסה
אנפאה מנהון, ובתרין אתוון תכסה רגליהא, ובתרין אתוון פרחת

לשון הקודש

שבהם ארבעים ושתיים אותיות, כנגד
שבעה ימי בראשית שיש בהם עשר
אמירות ושלישים ושנים אלהיים, והם
ארבעים ושתיים, ועליהם לב, שנאמר
בהם אלהיים האלהיים, והינו וגבוהים
עליהם, אלו שבע תבות אבגית"ן,
עליהם נאמר שרפים וגומר. והשם הזה
הוא סגלתו לכסות את הנשמה, כשעולה
למעלה בכל לילה להעיד על המעשים
הטובים של אדם, ממלאכי חבלה ומפל
המזיקים והרוחות ולילין ושרין, ובהם
פורחת למעלה, בשתי אותיות מפל שם
תכסה פניה מהם, ובשתי אותיות תכסה
רגליה, ובשתי אותיות פורחת למעלה,

היכלות מכסף וזהב ואבנים יקרות,
ובהיכל שבעה כסאות של ארבע חיות,
ושם יונה של כסף ועטרת זהב על
ראשה, וכתוב בה כל מי שלא מכיר את
ההבליים הללו, עליו כתוב והזר הקרב
יומת. מיד שראו כך אותם חכמי הדור
את שבתוב באותה העטרה, חזרו
לאחור. אמר להם אותו שנראה עליהם
כחגר: וכי עליכם נאמר שאתם חכמי
הדור? אינכם אלא טפשי הדור, ולא
ראיתם בכל למודיכם פי בי חשק
ואפלטתו, עד ארד ימים אשביעהו,
לעולם שכלו ארד, אלו ההבליים של
קהלת הם בסוד של שבעה שמות,

לְעִילָא, וְאוּף הָכִי לְרוּחָא, וְאוּף הָכִי לְנַפְשָא, וְאִית שֵׁם בִּין מ"ב בְּצוּרַת
 חוּתְמָא דְשַׁעְנָה נְכַתְב, וְאִית שֵׁם מ"ב בְּצִיּוּר דִּיּוֹקְנָא דְמַלְכָא, חֲקִיק עַל
 חוּתְמָא, וְאִית שֵׁם מ"ב דְּאִיהוּ דִּיּוֹקְנִיה מְפָש, שֵׁם מ"ב דְּאִיהוּ דִּיּוֹקְנִיה
 אִיהוּ יְהוּ"ה, יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, יו"ד וּא"ו דל"ת, ה"א אל"ף, וּא"ו אל"ף
 וּא"ו, ה"א אל"ף, שֵׁם מ"ב דְּאִיהוּ חוּתְמָא, אִיהוּ אַהֲי"ה אֲשֶׁר אַהֲי"ה,
 צִיּוּר מ"ב בְּשַׁעְנָה דָּא אַבְגִּית"ן.

וְרִשִׁיעִיָּא נִשְׁמַתְהוּן דְּשַׁדִּין וּמְמַזִּיקִין וְלָא פּוֹעֲלִין בְּהוּן אֱלָא כִּישׁוּף
 וְעוּבְדֵי שַׁדִּין כְּנֻתִייהוּ, בְּגִין דְּרִשִׁיעִיָּא כָּל שְׁמָהּ וְכָל הוּי"ן
 דְּקוּדְשָא בְּרִיד הוּא וְכָל מַלְאָכִים שְׁנַאֲיִן לוּן, וּבְגִין כַּד לָא מוּעִיל לָא
 קָמִיע וְלָא שְׁמָהּ קְדִישִׁין וְלָא מַלְאָכִיָּא, דְּלָא תַפְּסִים אֱלָא מִיּוֹן בְּמִינוּ,
 וּבְגִין דָּא (דְּבָרִים כ"ט) לָא תִזְרַע בְּרָמְדָא בְּלֵאִים, דְּאִתְמַר בְּהוּן (ישעיה ה ז)
 כִּי כָרַם יְהו"ה צְבָאוֹת וְגוֹמֵר, צְבָאוֹת נִקְוְדָה דִּילִיָּה יְהו"ה, עֲלִיָּה
 אִתְמַר (דְּבָרִים י טו) רַק בְּאֲבוּתִיד חֲשִׁ"ק, חוּל"ם שְׁב"א קַמ"ן, וְאִינוּן זְרַע
 אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, דְּרַגָּא דְּלֵהוּן חֶסֶד בְּהֵנָּא רַבָּא, גְּבוּרָה לְוִי, יִשְׂרָאֵל
 עֲמוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא, בְּגִין דְּחוּל"ם כְּתַר עַל תַּפְּאֲרַת, קַמְץ חֲכָמָה עַל
 חֶסֶד, וּבִיָּה הַרוּצָה לְהַחֲפִים יְדָרִים, וּבְחֲכָמָה אֲשֶׁרִי הַמְּחַכָּה לְתַחֲתִית

לשון הקודש

שְׁדַרְשָׁעִים כָּל הַשְּׁמוֹת וְכָל הַהוּיּוֹת שֶׁל
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְכָל הַמַּלְאָכִים שׁוֹנְאִים
 אוֹתָם, וּמְשׁוּם כַּד לָא מוּעִיל לָא קָמִיע
 וְלָא שְׁמוֹת קְדוּשִׁים וְלָא מַלְאָכִים, שְׁלָא
 תּוֹפְסִים אֱלָא מִיּוֹן בְּמִינוּ, וּמְשׁוּם זֶה לָא
 תִזְרַע בְּרָמְדָא בְּלֵאִים, שְׁנַאֲמַר בְּהֵם כִּי
 כָרַם יְהו"ה צְבָאוֹת וְגוֹמֵר, צְבָאוֹת
 הַנִּקְוְדָה שְׁלוֹ יְהו"ה, עֲלִיו נַאֲמַר רַק
 בְּאֲבוּתִיד חֲשִׁ"ק, חוּל"ם שְׁב"א קַמ"ן,
 וְהֵם זְרַע אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, דְּרַגָּתָם
 חֶסֶד, הַכְּהֵן הַגְּדוּל, גְּבוּרָה – לְוִי, יִשְׂרָאֵל
 – הַעֲמוּד הַאֲמַצְעִי, מְשׁוּם שְׁחֻל"ם כְּתַר

וְאִף כַּד לְרוּחַ, וְאִף כַּד לְנַפְשָא, וְיִישׁ שֵׁם בִּין
 מ"ב בְּצוּרַת חוּתְמָא שַׁעְנָה נְכַתְב, וְיִישׁ שֵׁם
 מ"ב בְּצִיּוּר שֶׁל דְּמוֹת הַמַּלְכָּא חֲקוּק עַל
 הַחוּתְמָא, וְיִישׁ שֵׁם מ"ב שֶׁהוּא דְּמוֹתוֹ
 מְפָש, שֵׁם מ"ב שֶׁהוּא דְּמוֹתוֹ, הוּא יְהו"ה,
 יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, יו"ד וּא"ו דל"ת, ה"א
 אל"ף, וּא"ו אל"ף וּא"ו, ה"א אל"ף, שֵׁם
 מ"ב שֶׁהוּא הַחוּתְמָא הוּא אַהֲי"ה אֲשֶׁר
 אַהֲי"ה, צִיּוּר מ"ב בְּשַׁעְנָה זֶה אַבְגִּית"ן.

וְחַרְשָׁעִים נִשְׁמַתָּם שֶׁל הַשַּׁדִּים
 וּמְמַזִּיקִים, וְלָא פּוֹעֲלִים בְּהֵם אֱלָא
 כִּישׁוּף וְעוּבְדֵי שַׁדִּים כְּמוֹתָם, מְשׁוּם

המתים, חכמה מחכ"ה קמו בלהו ואשתטחו קמיה וכו'.

פִּתַח בְּמִלְקַדְמוֹן וְאָמַר, (קהלת ח יד) יֵשׁ הֶבֶל אֲשֶׁר
נַעֲשָׂה עַל הָאָרֶץ וְכוּ', תָּא חַוִּי שְׂמַעְנָא
דְּעוֹבְדָא הָוּה בְּחַד בַּר נִשׁ מֵאֵינוֹן בְּעַלְי קַבִּין, דִּהְוָה
אֲזִיל בְּאַרְחָא, אַעֲרַע בְּתַרְיִן חֲפִימִין מְאִירִי דְדָרָא
מְאִירִי דְחֲכַמְתָּא דְאֹרִייתָא, אָמַר לוֹן שְׁלַמָּא עַלְיִיכוּ
רַבְנֵן, שְׂמַעְנָא עַלְיִיכוּ דְאַתּוֹן חֲפִימִי דָרָא, לְאֵן אֶתֶר
אֲזִילְתוֹן, אָמְרוּ לִיה לְדוּדָּ פִלָן וְעַרְב שֶׁבַת הָוָה,
אָמַר לוֹן אָנָּא אֲזִילְנָא תַמָּן (אֲזִיל) וְאַתְקִין לְכוּ אֶתֶר
בִּי מוֹתְבִיכוּ, אִי אַתּוֹן בְּעִיתוֹן, אָמְרוּ לִיה וְהָא אֲנִן
בְּסוּסוֹן וְאַנְתָּ בְּלָא רַגְלִין, אִידָּ יִתְכֵן לְמַחְוִי הָאִי,
אָמַר לוֹן אַף עַל גַּב דְאַתּוֹן רְכִיבִין בְּבַעֲרִי דְרַהֲיִטִי
סְגִי, וְאַנָּא חֲגַר בְּלָא רַגְלִין, אִי אַתּוֹן בְּעִיתוֹ אָנָּא
אַקְדִים לְתַקְנָא לְכוּ שֶׁבַתָּא, תְּוֹוְהוּ, אֲדַחְכִּי אַחֲזוּרוּ

לשון הקודש

עליכם שאתם חכמי הדור, לאן אתם הולכים? אמרו לו: למקום פלוני. וערב שבת הנה. אמר להם: אני הולך לשם, (אלף) ואסדר לכם מקום בית מושבכם, אם אתם רוצים. אמרו לו: והרי אנו עם סוסים ואתה בלי רגלים, ואיך יתכן שיהיה זה? אמר להם: אף על גב שאתם רוכבים על בהמות שרצות הרבה, ואני חגר בלי רגלים, אם תרצו, אני אקדים לסדר לכם את השבת. תמהו. בינתים

על תפארת, קמ"ץ חכמה על חסד, וכו' הרוצה להחכים ודרים, ובחכמה אשרי החכמה לתחית המתים, חכמה מחכ"ה. קמו כלם והשתטחו לפניו וכו'.

פִּתַח בְּמַקְדָּם וְאָמַר, יֵשׁ הֶבֶל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה עַל הָאָרֶץ וְכוּ'. בֵּא וְרָאָה, שְׂמַעְתִּי שְׁהִיָּה מַעֲשָׂה בְּאִישׁ אַחַד מֵאוֹתָם בְּעַלְי קַבִּים שְׁהִיָּה הוֹלֵךְ בְּדַרְדָּ, פְּגִישׁ בְּשַׁנִּי חֲכָמִים בְּעַלְי הַדוֹר, בְּעַלְי חֲכַמְתַּת הַתּוֹרָה. אָמַר לָהֶם: שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם חֲכָמִים, שְׂמַעְתִּי

רִישׁוּיָהוּ לְגַבְיָהּ וְחָמוּ לֵיהּ (ד' קג ע"ב) דְּהוּה רְהִיט
 כְּשֶׁרְבִיטָא דְכַכְבָּא, עֶבֶד לֹזֵן קְפִיצָה וְאַשְׁכְּחוּ
 גְרַמְיָהוּ לְפִיּוּם מְעַרְתָּא כְּהֶרֶף עֵין (ס"א, אָמַר לֹזֵן שְׂמָא
 דַּמ"ב אֶתְנוּן, דְּלִיג לֹזֵן חֲמֵשׁ מָאָה פְּרָסִי בְּרַנְעָא חֲדָא, אֲשַׁכְּחוּ וכו').

אָמַר לֹזֵן רַבָּנָן עֵילוּ, עָאלוּ אֲבַתְרִיהּ מְעַרְתָּא גּוּ
 מְעַרְתָּא, עַד דְּעָאלוּ לְחַד פְּרִדְסָא וְהוּה
 תַּמָּן תְּהוּא בְּעַל קַבִּין מִתְּפִשֵׁט מִתְּהוּא גּוּפָא, וְהוּה
 מִתְּלַבֵּשׁ בְּגוּפָא אַחְרָא דְאַנְפוּי הוּוּ נְהָרִין כְּשֶׁמְשָׂא,
 וְהוּה יְתִיב עַל פְּרִסְיָא דְמַלְכוּתָא, וְתִלַּת מָאָה
 תְּלַמִּידוּי תְּחֹזֵת כְּרִסְיָא לְרַגְלוּי, וְהוּוּ קָרְאֵן (קהלת א'
 ב) הַבַּל הַבָּלִים אָמַר קְהֵלֶת, וְהוּוּ קָרְאֵן הָאֵי קָרְא
 זְמַנִּין בְּלָא חוּשְׁבָנָא, אָמְרוּ לֹזֵן אֵינּוּן חֲפִימִין מְאִירֵי
 דְדָרָא, מְאִי הָאֵי, וְכִי לִית קָרְא אַחְרָא בְּסִפְר
 קְהֵלֶת, מִיָּד קָם תְּהוּא מְאִירֵי קַבִּין דְּהוּה יְתִיב עַל
 כְּרִסְיָא, וְאַחִיד בִּידִיהוּן, וְאַעִיל לֹזֵן לְשַׁבְעָה הֵיכְלִין,

לשון הקודש

מאותו הגוף, והיה מתלבש בגוף אחר
 שפגיו היו מאירים בשמש, והיה יושב
 על כסא של מלכות, ושלוש מאות
 תלמידיו תחת הכסא לרגליו, והיו
 קוראים הבל הבלים אמר קהלת, והיו
 קוראים פסוק זה פעמים בלי חשבון.
 אמרו להם אותם חכמים בעלי הדור: מה
 זה, וכי אין פסוק אחר בספר קהלת?

החזירו ראשיהם אליו וראו אותו שהיה
 רץ כמו בוכב שביט. עשה להם קפיצה,
 ומצאו את עצמם על פי מערה בהרף עין.
 ואמר להם השם של מ"ב אותיות, דלג להם חמש

מאות פרסות ברנע אחר, מצאו כו'.

אמר להם: חכמים, הכנסו. נכנסו אחריו
 למערה בתוך מערה, עד שנכנסו לפרדס
 אחר, והיה שם אותו בעל קבים מתפשט

וּבְכָל הַיְכָלָא וְהַיְכָלָא הָוּה פְּתִיב הַבֵּל הַבְּלִים,
 וּבְהַיְכָלָא שְׂבִיעָא הָוה נִשְׂרָא וְעֵטְרָה בְּפּוּמָהָא,
 וּדְמוּת יוֹנָה בְּהֵיא עֵטְרָה, וְהָוה פְּתִיב בְּעֵטְרָה פֶּל
 מָאן דְּלֹא יָדַע בְּאַלְיֵן הַבְּלִים וּבְרִזָּא דְּלֶהוֹן, עֲלִיה
 אֲתִמַּר (במדבר א נא) וְהִזְר הַקָּרֵב יוֹמָת, מִיָּד אֲתַחֲזְרוּ
 אִינוּן לְאַחֲזָרָא, אָמַר לֹון הָהוּא בְּעַל קַבִּין אֲתוּן
 חֲפִימִין מְאִרִי וְדָרָא, דְּאַזְלִית אֲבַתְרִיכוּ עַד פְּעַן
 לְמַנְדַּע יַת חֲכַמְתִּיכוּ, וּבִוְדָאי לֹאוּ אֲתוּן חֲפִימִין,
 דְּוְדָאי בְּהֵאי קָרָא עֲבִידְנָא פֶּל בְּנִנְנָא דָּא, וּבִיה
 הַיִּנְנָא טָם עֲלִמָּא בְּטִיסָה חֲדָא, וּבִזְמָנָא בְּתַרִּין,
 וּבִזְמָנָא בְּתַלַּת, וּבִזְמָנָא בְּאַרְבַּע, וּבִזְמָנָא בְּחַמֶּשָׁא,
 וּבִזְמָנָא בְּשִׁית, וּבִזְמָנָא בְּשִׁבְעָא, וְאַנְן בְּהֵאי אֲרַעָא
 כְּלָהוּ אֲזִלִּינן בְּעַלִּי קַבִּין, וְהֵאי קָרָא יְרִיתְנָא מֵאַפָּא,
 וְאַפָּא מֵאַבּוּי, עַד דָּרָא כְּלָהוּ, יְהֵב לֹון מְמוּנָא סְגִיא
 וְשׁוּי לֹון בְּאַתְרֵיהּוּ בְּחֶרֶף עֵין.

לשון הקודש

תּוּרוּ לְאַחֲזָרָא. אָמַר לְהֵם אוֹתוּ בְּעַל
 הַקַּבִּים: אַתֶּם חֲכָמִים בְּעַלִּי הַדּוֹר?
 שְׁהַלְכְתִּי אַחֲרֵיכֶם עַד פְּעַת לְדַעַת אַת
 חֲכַמְתְּכֶם, וּבִוְדָאי שְׂאִינְכֶם חֲכָמִים,
 שְׂוִדָאי שְׂבַפְסוּק הָזֵה עֲשִׂיתִי פֶּל הַבְּנִין
 הָזֵה, וּבוּ הֵייתִי טָם אֶת הָעוֹלָם בְּטִיסָה
 אַחַת, וּפְעַם אַחַת בְּשִׁתִּים, וּפְעַם בְּשִׁלְשָׁא,
 וּפְעַם בְּאַרְבַּע, וּפְעַם בְּחַמֶּשָׁא, וּפְעַם

מִיָּד קָם אוֹתוּ בְּעַל הַקַּבִּים שְׁהִיָּה יוֹשֵׁב
 עַל פְּסָא, וְאַחֲזוּ בִּידְהֵם, וְהַכְּנִים אוֹתֶם
 לְשַׁבְעָה הַיְכָלוֹת, וּבְכָל הַיְכָל וְהַיְכָל הָיָה
 כְּתוּב הַבֵּל הַבְּלִים, וּבְהַיְכָל הַשְּׂבִיעִי הָיָה
 נִשְׂרָא וְעֵטְרָה בְּפִיו, וּדְמוּת יוֹנָה בְּאוֹתָהּ
 עֵטְרָה, וְהָיָה כְּתוּב בְּעֵטְרָה: פֶּל מִי שְׁלֹא
 מִכִּיר אֶת הַהַבְּלִים הִלְלוּ וּבִסּוּד שְׁלָהֶם,
 עֲלִיוּ נְאֻמַּר וְהִזְר הַקָּרֵב יוֹמָת. מִיָּד הֵם

וּבְגִין דָּא יֵשׁ הֶבֶל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה עַל הָאָרֶץ, אָמְרוּ
 לִיהַ חֲבַרְיָא רַבִּי אֵימָא לָן שׁוּם רְמִיזָא
 בְּהַאי קָרָא, דְּלֹא אֶתְפְּסִיָּא חֲכֻמָּתָא דָּא מִן חֲבַרְיָא,
 אָמַר לֹזַן רַבָּנָן בְּנֵדְאֵי רָזָא עֲלָאָה אִית תַּפָּן, אָבֵל
 אֵימָא לָבוּ בְּרִמְיָא, שְׁבַע הֶבְלִים אֵינֹן, וְזַפְּאָה מָאן
 דְּלֹא נָטִיל לְאַגְרִייהוּ בְּהַאי עֲלָמָא, וְאֵינֹן דְּכֻלִּילָן
 בְּבֵת שְׁבַע, וְאֵינֹן בְּהַאי קָרָא, הֶבֶל (דף קד ע"א) חַד,
 הֶבְלִים תִּירִין הָא תְּלִת, הֶבֶל הֶבְלִים תְּלִת הִירִי שֵׁית,
 הֶבֶל הֶבֶל הָא שְׁבַע, וְלְקַבְלִייהוּ שְׁבַע שְׂמָהֶן
 אַבְגִּית"ץ וְכוּ', אֵלוּ שְׁבַע הֶבְלִים אֵינֹן כְּפֹלִים,
 לְקַבֵּל שְׁבַע שְׂרָגִין דְּמִנְרֵתָא, כְּפֹלִים, דְּאֶתְמַר בְּהוֹן
 (זכריה ד ב) שְׁבַעָה וְשְׁבַעָה מוּצָקוֹת, (וְאֵינֹן) שְׁבַע הַיּוֹת,
 דְּאֶתְמַר בְּהוֹן בְּאַמִּירָה יְהִי אֹר, וְהַי מִיָּד, וְלְבוּשִׁין
 דְּאֵינֹן שְׁבַע הַיּוֹת אֵינֹן שְׁבַע שְׂמָהֶן אַבְגִּית"ץ

לשון הקודש

אמר לכם ברמז. שבעה הבלים הם,
 ואשרי מי שלא נוטל את שְׂכָרָם בעולם
 הזה, והם שְׂפִלּוּלִים בְּבֵת שְׁבַע, והם
 בפסוק הזה, הבל אחד, הבלים שנים,
 הבל הבלים שלשה, הרי ששה, הבל
 הבל – הרי שבעה, וכנגדם שבעה שמות
 אבגית"ץ, אלו שבעת ההבלים הם
 כפולים, כנגד שבעת הנרות של
 המנורה, כפולים, שנאמר בהם שבעה
 שבעה מוצקות, (הם) שבע היו"ת שנאמר

בשש, ופעם בשבע, ואנו בארץ הזו כלנו
 הולכים על קבים, והפסוק הזה ירשתי
 מאבא, ואבי מאבוי, עד כל הדורות.
 נתן להם ממוז רב ושם אותם במקומם
 כהרף עין.

ומשום זה יש הבל אשר נעשה על
 הארץ. אמרו לו החברים: רבי, אמר לנו
 שום רמז בפסוק הזה, שלא התבסטה
 החכמה הזו מן החכמים. אמר להם:
 חכמים, בודאי שפור עליון יש שם, אבל

וְחִבְרוּי, הַבֵּל אִיהוּ לַהֵב, הַבָּלִים לְהַבִּים, וְעַל־יִהוּ
 אֶתְמַר (תהלים כט ז) קוֹל יְהוָה חוֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ, וּמֵאֵן
 דִּידַע בְּאֵלֵין הַבָּלִים, כִּד אֶפִּיק לֹון מְפוּמֹוי וּמְלַבִּיה
 יִדַע לְכוּנָא בְּשִׁכְנֵתָא עֲלָאָה, דְּכָל הַבָּלִים מִינָה
 תִּלְיִין, וּמִתְלַבְּשֵׁן בְּשִׁכְנֵתָא תַתָּאָה, דְּכָלִיל שְׁבַע
 שְׁמָהן אֲבַגִּית"ץ וְחִבְרוּי, דְּאֵינֹון אֶתְוֹון דְּבַהֹון
 אֶתְבְּרִיאֵי שְׁמֵיא וְאַרְעָא, דְּאֵלֵין תִּלְיִין בְּאַמִּירָה
 וְאֵלֵין בְּעֵשִׂיָה, בְּרֹזָא דְאֹמֵר וְעוֹשֶׂה מִידָ, וְאֵלֵין
 שְׁבַע הַבָּלִים אֵינֹון כְּפוּלִים, לְקַבֵּל שְׁבַע שְׁרַגִּין
 דְּמִנְרֵתָא, כְּפוּלִים, דְּאֶתְמַר בְּהוּ (זכריה ד ב) שְׁבַעָה
 וְשְׁבַעָה מוּצָקוֹת לְנִירוֹת וְגו', (אֵלֵין בְּאַמִּירָה וְאֵלֵין בְּעֵשִׂיָה,
 וְאֵינֹון י"ה יו"ד ה"א, ו"ה וא"ו ה"א אֵלֵין אֵינֹון שְׁבַעָה וְשְׁבַעָה מוּצָקוֹת).

(זַכָּאָה עֲמָא דִידַעִין לְסַלְקָא צְלוֹתִין בְּאַמִּירָה וְעוֹבְדָא, וְעַלִּיה אֶתְמַר
 (ישעיה נא טז) וְאֲשִׁים דְּבְרִי בְּפִיד וְכו', וְהָא אֹוקְמוּה אֵל

לשון הקודש

בְּהֵן בְּאַמִּירָה יְהִי אֹור, וְהִיָה מִידָ, וְהִלְבוּשִׁים שֶׁל אֹותֶם שְׁבַע הַיּוֹי"ת הֵם
 שְׁבַעָה שְׁמוֹת אֲבַגִּית"ץ וְחִבְרוּי, הַבֵּל
 הוּא לַהֵב, הַבָּלִים לְהַבִּים, וְעַלִּיהֶם נֶאֱמַר
 קוֹל יְהוָה חוֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ, וּמִי שְׁמִפִּיר
 אֶת הַהַבָּלִים הַלְלוּ, כְּשִׁמוּצִיא אֹותֶם
 מִפִּיו וּמְלַבּוּ, יוֹדַע לְכוּן בְּשִׁכְנֵה
 הָעֵלְיוֹנָה, שְׁכָל הַהַבָּלִים יוֹצֵאִים מִמֶּנָה
 וּמִתְלַבְּשִׁים בְּשִׁכְנֵה הַתַּתְּוֹנָה,
 שְׁכוּלֵלֵת שְׁבַעָה שְׁמוֹת אֲבַגִּית"ץ וְחִבְרוּי,
 שֶׁהֵם הָאוֹתִיּוֹת שֶׁבְּהֵן נִבְרְאוּ שְׁמַיִם
 וְאַרְצָ, שְׁאֵלוּ תְלוּנִים בְּאַמִּירָה וְאֵלוּ
 בְּעֵשִׂיָה, כְּסוּד שֶׁל אֹמֵר וְעוֹשֶׂה מִידָ,
 וְשְׁבַעָת הַהַבָּלִים הַלְלוּ הֵם כְּפוּלִים, כְּנִגּוּד
 שְׁבַעָה נִירוֹת הַמְּנוּרָה, כְּפוּלִים, שְׁנֶאֱמַר
 בְּהֵם שְׁבַעָה וְשְׁבַעָה מוּצָקוֹת לְנִירוֹת
 וְגוֹמֵר, (אֵלוּ בְּאַמִּירָה וְאֵלוּ בְּעֵשִׂיָה, וְהֵם י"ה יו"ד ה"א, ו"ה
 וְא"ו ה"א, אֵלוּ הֵם שְׁבַעָה וְשְׁבַעָה מוּצָקוֹת).
 (אֲשִׁרֵי הָעַם שִׁיּוּדְעִים לְהַעֲלוֹת תְּפִלוֹת
 בְּאַמִּירָה וּבְמַעֲשֶׂה, וְעַלֹוי נֶאֱמַר וְאֲשִׁים

תקרי עמי, אלא עמי בשותפון, כמה דאתמר ביה (תהלים לג ו) בדבר יהו"ה שמים נעשו כו', הכי אנת בשותפון עמי, דבמלוך אתעבידו שמיא וארעא.

ועוד הבל ה' לב, ה' אתפלג לד"ו פרעופין, ד"ו, ה' ארבע רגלין דכרסייא, ו', (מלכים א י יט) שש מעלות לכסא, ופאה איהו מאן דירית נשמתא מכרסייא יקירא, בלילא מעשר תקונין אלין, ועביד לה כרסייא ליהו"ה, דשמא דיהו"ה דאיהו בארעא אצילות, לתקנא ליה כורסייא בר נש לנשמתיה, דהכי אוקמוהו קדמאין, כל הנשמות גזורות מכסא הכבוד, ותמן שריא שכינתא עלאה, ולית ה' בלא י, ובגין דא (שמות יז טז) כי יד על פס י"ה.

ו' שריא במטטרו"ן, ודא איהו רוח השכלי דאיהו אצילות, ה' שריא באופן, ודא נפש השכלית בארעא אצילותא, דאית נשמה ורוח ונפש שכלית ולא בארעא אצילות, אלא אתמר בהון גזורות, ואינון כסא ומלאך ואופן, ופאין אינון ישראל דסלקין הבלים דעלותין בהון, לגבי אתוון דקודשא בריך הוא ושכינתא עלאה ותתאה, ובגין דא (קהלת ה יד) יש הכל אשר נעשה על הארץ, ויש הכל דרשיעיא,

לשון הקודש

שפך פרשוהו הקדמונים, כל הנשמות גזורות מכסא הכבוד, ושם שורה השכינה העליונה, ואין ה' בלי י, ומשום כך כי יד על פס י"ה.

ו' שורה במטטרו"ן, וזהו רוח השכלי שהוא אצילות, ה' שורה באופן, וזו נפש השכלית בדרך אצילות, שיש נשמה ורוח ונפש שכלית ולא בדרך אצילות, אלא נאמר בהן גזורות, והם כסא ומלאך ואופן, אשריהם ישראל שמעלים ההבלים של התפלות בהם אל האותיות של הקדוש ברוך הוא והשכינה העליונה

דברי בפיך וכו', והרי פרשוהו אל תקרי עמי אלא עמי, בשתפות, כמו שנאמר בו בדבר יהו"ה שמים נעשו כו', כך אתה בשתפות עמי, שבדבוריך נעשו שמים וארץ.

ועוד, הבל ה' לב, ה' מתחלק לד"ו פרעופים, ד"ו, ה' ארבעת רגלי הכסא, ו' שש מעלות לכסא. אשרי הוא מי שירש נשמה מכסא הכבוד הכלול מעשרה התקונים הללו, ועושה אותה כסא ליהו"ה, שהשם של יהו"ה שהוא בדרך אצילות, לתקן לו האדם כסא לנשמתו,

דאינון הבלים דשקרא, ונמלין לון מלאכי חבלה, ונטעין בהון רקיעין וארעין דשקרא, ועליהו אתמר (ירמיה י טו) הבל המה מעשה תעתועים, (כאן חסר), קמו בלהו ואשתטחו קמיה, ואמרו אלו לא אתינא לעלמא, אלא למשמע דא די).

ו"ה וא"ו ה"א, ואינון שבע כפולות בג"ד כפר"ת (דף קד ע"ב) לבושין לון, וכלהו סלקין מלבא לפומא, שבע הבלים סלקין, שבע נחתין לאשקאה לון, ובגין דא (זכריה ד) שבעה ושבעה מוצקות, תלת אינון גניזין לעילא, דלבושין דלהון אמ"ש, דאינון אש מים רוח, הא אינון עשר דסלקין מל"ב נתיבות, ואינון לקבליהו עשר אמירן, ול"ב אלהים דבראשית, הא מ"ב, מלבא נפיק אשא, מבנפי ריאה רוחא, ממוחא מיא, ורוחא אחיד במיא ואשא ואתעביד

לשון הקודש

מהלב לפה, שבעה הבלים עולים, שבעה יורדים להשקות אותם, ומשום זה שבעה ושבעה מוצקות, שלשה הם גנוזים למעלה, שהלבושים שלהם אמ"ש, שהם אש מים רוח, הרי הם עשרה שעולים משלשים ושתים נתיבות, וכנגדם הם עשר אמירות, ושלשים ושנים אלהים של בראשית - הרי ארבעים ושתים. מהלב יוצאת אש, מבנפי הראה - רוח, מן הפה - מים, והרוח אחוזה במים ואש ונעשה קול. כשאוחז במים נאמר בו קול

והתחתונה, ומשום זה יש הבל אשר נעשה על הארץ, ויש הבל של רשעים, שהם הבלים של שקר, ונומלים אותם מלאכי חבלה, ונוטעים בהם רקיעים וארצות של שקר, ועליהם נאמר הבל המה מעשה תעתועים. קמו כלם והשתטחו לפניו, ואמרו, אלו לא באנו לעולם אלא לשמע את זה - די).

לגרות אשר על ראשה, והן י"ה יו"ד ה"א, ו"ה וא"ו ה"א, והשבע כפולות בג"ד כפר"ת הם לבושים להם, וכלם עולים

קול, כד אחיד בְּמִיָּא אֶתְמַר בִּיה (תהלים כט ג) קול
 יהו"ה על המים, כד אחיד בְּאֶשָּׁא אֶתְמַר בִּיה (שם)
 קול יהו"ה תִּצַּב לְהַבּוֹת אֵשׁ, כד אחיד בְּרוּחָא אִיהו
 (מ"א יט יא) רוּחַ תָּזַק מְפָרַק הָרִים וּמְשַׁבֵּר סְלָעִים, וְעַלִּיהּ
 אֶתְמַר קול יהו"ה שׁוֹבֵר אַרְזִים.

וּתְלַת נְקוּדֵין אֵינּוּן לְקַבֵּל אֲמ"ש, וְאֵינּוּן חָש"ק,
 הָדָא הוּא דְכְּתִיב (דברים י טו) רַק בְּאַבְתִּיךָ
 חָשַׁק יְהו"ה, וְאֵינּוּן חֲל"ם שְׁב"א קַמ"ץ, קַמ"ץ
 לִימִינָא קול יהו"ה על המים, וְכַד רוּחָא אֶתְחִיד בִּיה
 דְּאִיהוּ חֲל"ם, אֶתְמַר בִּיה (בראשית א ב) וְרוּחַ אֱלֹהִים
 מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם, שְׁב"א אִיהוּ בְּאֵשׁ, וְכַד
 אֶתְחִיד בִּיה רוּחַ, אִיהוּ רוּחַ תָּזַק מְפָרַק הָרִים וּמְשַׁבֵּר
 סְלָעִים, מְסַטְרָא דְגְבוּרָה דְּאִיהוּ תַּקּוּף, כַּד אֶתְחִיד
 בִּיה רוּחָא דְּאִיהוּ חֲל"ם בֵּין קַמ"ץ שְׁב"א דְּאֵינּוּן
 מִיָּא וְאֶשָּׁא, דְּאֵינּוּן תְּרִין דְּרוּעִין, דְּאִית בְּהוּן יַד

לשון הקודש

לְיָמִין, קול יהו"ה על המים, וּבְשָׂרוּת אוּחו
 בו, שְׂהוּא חֲל"ם, נְאָמַר בוּ וְרוּחַ אֱלֹהִים
 מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם. הַשְׁב"א הוּא
 בְּאֵשׁ, וּבְשָׂאוֹתוֹת בוּ הָרוּחַ, הוּא רוּחַ תָּזַק
 מְפָרַק הָרִים וּמְשַׁבֵּר סְלָעִים. מַצַּד
 הַגְּבוּרָה שְׂהוּא קֶשֶׁה, בְּשָׂאוֹתוֹת בוּ
 הָרוּחַ, שְׂהוּא חֲל"ם בֵּין קַמ"ץ שְׁב"א,
 שְׂהֵם מַיִם וְאֵשׁ, שְׂהֵם שְׂתֵי זְרוּעוֹת שְׂיִישׁ

יְהו"ה עַל הַמַּיִם, בְּשָׂאוֹתוֹ בְּאֵשׁ נְאָמַר בו
 קול יהו"ה תִּצַּב לְהַבּוֹת אֵשׁ, בְּשָׂאוֹתוֹ
 בְּרוּחַ הוּא רוּחַ תָּזַק מְפָרַק הָרִים וּמְשַׁבֵּר
 סְלָעִים, וְעַלִּיו נְאָמַר קול יהו"ה שׁוֹבֵר
 אַרְזִים.

וְשָׁלֵשׁ נְקוּדוֹת הֵן בְּגִגְדֵי אֲמ"ש, וְהֵם
 חָש"ק, זְהוּ שְׂפָתוֹב רַק בְּאַבְתִּיךָ חָשַׁק
 יְהו"ה, וְהוּא חֲל"ם שְׁב"א קַמ"ץ, קַמ"ץ

ימין יד שמאל דאינון כ"ה פרקין, אתמר בהו קול
 יהו"ה בפת, פד האי רוחא אחיד בעמודא
 דאמצעיטא, אתמר ביה קול יהו"ה בהדר, פד
 אחיד בתרין שוקין דאינון צר"י, אתמר בהון קול
 יהו"ה יחולל אילות, דאינון תרי עוזלי דאילתא,
 תרין אחים איש באחיהו ידובקו.

והכא רזא דיבום, דאם יפול אחיו הא תניינא
 דיוקים ליה, ורזא דמלה (איכה א יג) נתנני
 שוממה פל היום דו"ה, ודא הו"ד, דאתמר ביה
 (בראשית לב לג) פי נגע בכף ירך יעקב, בכף דיליה,
 שבנתא דוה איהי בגלותא, בגין דפרח מניה ירך
 דאיהו ו' מן ה', ואשתארת איהי ד' דילה (דלה),
 קול יהו"ה יחיל מדבר דא חיר"ק ודא צדיק, פד
 רוח אחיד ביה איהו יחיל מדבר, שבע קליו לקבל
 שבע שמחן אנגית"ץ כו'.

לשון הקודש

וכאן סוד היבום, שאם יפל אחיו, תרי
 השני שיקים אותו, וסוד הדבר - נתנני
 שוממה פל היום דו"ה, וזה הו"ד, שנאמר
 בו פי נגע בכף ירך יעקב, בכף שלו,
 השכינה היא דוה בגלות, משום שפחה
 ממנה תירך שהוא ו' מן ה', והיא נשארה
 ד' שלה (דלה). קול יהו"ה יחיל מדבר, זה
 חיר"ק וזה צדיק, בשחרות אותות בו,

בהם יד ימין יד שמאל, שהם עשרים
 ושמונה פרקים, נאמר בהם קול יהו"ה
 בפת. בשחרות הוה אותות בעמוד של
 האמצע, נאמר בו קול יהו"ה בהדר.
 בשאחות בשתי שוקים שהם צר"י,
 נאמר בהם קול יהו"ה יחולל אילות,
 שהם שני עפרי האילה, שנים אחים,
 איש באחיהו ידבקו.

רוח סליק באויר דאיהו פתר עלאה אויר קדמון,
 אש סליק לגבי ה' דאיהו אימא ואתעביד
 אשה, מים סליק לגבי י' ואתעביד ימים, ודא
 חכמה, והכי נחתין לגבי נצח והוד יסוד, מלכות
 מאנא דכלהו, ואיהי עפר בלילא מכלהו, ואיהי
 כללא דכל אתון דאינון מאנא לנקודין, ועל אלין
 שבע קלין אתמר (שמות כ יח) וכל העם ראים את
 הקולת, ועל תלת גניזין אמר (דברים ד יב) קול דברים
 אתם שומעים, בת קול דכלהו שכינתא תתאה.
 תא חזי תלת נקודין אינון, חירק חלם שירק,
 חלם, קוצא די' לעילא איהו חלם, קוצא
 דאת י' לתתא איהי חירק, גו אמצעיתא איהו
 שורק, כד אינון תלת פחדא, אינון סגולתא ואינון
 שלשלת ואינון שר"ק ואינון סגו"ל.

 לשון הקודש

וכל העם ראים את הקולת, ועל שלשה
 גניזים אמר קול דברים אתם שומעים,
 בת קול שכלם שכינה תחתונה.
בא וראה, שלש נקודות הן, חיר"ק חל"ם
 שור"ק, חלם, קוצו של י' למעלה הוא
 חלם, הקוץ של האות י' למטה הוא
 חיר"ק, בתוך האמצע הוא שור"ק,
 פשהם שלש פאחד, הן סגולתא, והם
 שלשלת, והם שור"ק והם סגו"ל.

הוא יחיל מדבר, שבעה קולות בנגד
 שבעה שמות אבגית"ן וכו'.
 הרוח עולה באויר שהוא בתר עליון,
 אויר קדמון, האש עולה אל הה' שהוא
 האם, ונעשית אשה, המים עולה אל הי'
 ונעשה ימים, וזו חכמה, וכד יורדים אל
 הנצח והוד יסוד, המלכות היא הפלי של
 כלם, והיא עפר הפלולה מכלם, והיא
 הפלל של כל האותיות שהם פלי
 לנקודות, ועל שבעת הקולות הללו נאמר

כְּתָר עַל חֲכָמָה וּבִינָה אִיהוּ סְגוּלַתְּ אַ חֲל"ם עַל
 צַר"י, סְגוּ"ל אִיהוּ נְקוּדָה תְּחִלָּת צַר"י, חֶסֶד
 גְּבוּרָה, תְּפָאֶרֶת לְתַתָּא, נֶצַח הוּד, יְסוּד בְּאַמְצָעִיתָא
 אִיהוּ שְׂרָק, וְהָכִי כַד תְּפָאֶרֶת בְּאַמְצָעִיתָא אִיהוּ
 שְׁלִשְׁלָת, שְׁב"א אִיהוּ תִרִין נְקוּדִין, כַּד אֲתַנְבֵּר מִיָּא
 עַל אֲשָׂא אוֹ אֲשָׂא עַל מִיָּא, אוֹ כַּד אֵינּוּן יְסוּד עַל
 מְלָכוּת, כָּל סְפִירָה דָּא עַל גַּבֵּי דָּא בְּכָל אֲתַר אִיהוּ
 שְׁב"א, וְרִזָּא דְמַלְכָּה, אֶת הַמְּאֹר הַגְּדוֹל וְאֶת הַמְּאֹר
 הַקָּטָן, כַּד אֵינּוּן שְׁוִין הוּוּ צַר"י, אֶת שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת
 הַגְּדוֹלִים, וְכָל נְקוּדִין אֵינּוּן דְּבוּר וְאֲתוּוּן הַבֵּל
 הַבְּלִים, דְּתַלְיִין מִן ה"ה, וְאֵינּוּן אֲתוּוּן רַבְרָבָן,
 וְאֲתוּוּן זַעֲרָן, (נְקוּדִין מִי בַת קוֹל וּדְאִי קָלִין אֵינּוּן מִן ו', וְאֵינּוּן
 אֲתוּוּן וְנְקוּדִין), וְטַעְמֵי כְּלִילָן בְּהוּ, (נ"א נְקוּדִין מִתְּלַבְּשִׁין בְּמִיָּא
 בִּימִינָא, דְּאֲתַמַּר הַרוּצָה לְהַחֲכִים יְדָרִים), אֲתוּוּן מִן ה' ה'.

לשון הקודש

המאור הגדל ואת המאור הקטן, בשמים
 שונים הם היו צר"י, את שני המארות
 הגדלים, וכל הנקודות הן דבור,
 והאותיות הבל הבליים, שתלויים מה"ה,
 והן אותיות גדולות ואותיות קטנות,
 (הנקודות מ"י בת קול ודאי, הקולות הם מן ו', והם אותיות
 ונקודות), והטעמים כלולים בהן, (הנקודות
 מתלבשות במים בימין, שנאמר הרוצה להחכים ידרים),
 האותיות מן ה' ה', הנקודות מן י'.

כְּתָר עַל חֲכָמָה וּבִינָה הוּא סְגוּלַתְּ אַ, חֲל"ם
 עַל צַר"י, סְגוּ"ל הוּא נְקוּדָה תְּחִלָּת צַר"י, חֶסֶד
 גְּבוּרָה, תְּפָאֶרֶת לְמַטָּה, נֶצַח הוּד, הַיְסוּד בְּאַמְצָע
 הוּא שׂוּר"ק, וְכַד כְּשֶׁתְּפָאֶרֶת בְּאַמְצָע, הוּא שְׁלִשְׁלָת.
 הַשְּׁב"א הוּא שְׁתֵּי נְקוּדוֹת, כְּשֶׁמִּתְנַבְּרִים
 מִיָּם עַל אֲשׁ אוֹ אֲשׁ עַל מִיָּם, אוֹ כְּשֶׁהֵם
 יְסוּד עַל מְלָכוּת, כָּל סְפִירָה זוֹ עַל גַּבֵּי זוֹ
 בְּכָל מְקוֹם הוּא שְׁב"א, וְיְסוּד הַדְּבָר – אֶת

נְקוּדִין מִן י', טַעְמֵי מִן ו', נְקוּדִין (דף קה ע"א) מִתְּלַבְּשָׁן
 בְּמֵיא בִימֵינָא, דְּאֶתְמַר בִּיהּ הַרוּצָה לְהַחֲבִים וְדָרִים,
 אֲתוּן מִתְּלַבְּשִׁין בְּאֶשָּׁא בְּשִׁמְאֵלָא, וְעַלֵּייהוּ אֶתְמַר
 קוּל יְהוּ"ה חֲצַב לְהַבּוּת אֵשׁ דְּאֵינוּן הֶבְלִים, טַעְמֵי
 מִתְּלַבְּשָׁן בְּאֵוִירָא בְּאֶמְצָעִיתָא, וְטַעְמֵי אֵינוּן מְסֻטְרָא
 דְּכֶתֶר, וְנְקוּדִין מְסֻטְרָא דְּחֻכְמָה, וְאֲתוּן מְסֻטְרָא
 דְּבִינָה, (דְּבִינָה) וּמִתְּלַבְּשִׁין בְּמֵיא אֶשָּׁא וְרוּחָא,
 דְּאֵינוּן חֶסֶד גְּבוּרָה תְּפָאֶרֶת, וְהָכִי מִתְּלַבְּשִׁין בְּנֻצָּח
 הוּד יְסוּד, מַלְכוּת מָאנָא דְּכֻלְהוּ, כְּלִילָא מְכֻלְהוּ.

אֵיְהִי פֶה דְּמִינָה הֶבְלִים נְפֻקִין וְקָלִין וְדְבוּרִין,
 כְּלָחוּ אֶתְכְּלִילִין בָּהּ, וְאֵיְהִי לֵב דְּכֻלְהוּ בָּהּ
 אֶתְכְּלִילִין, וּמִינָה נְפֻקִין דְּפִיקוּ דְּרוּחָא לְכָל עֶרְקִין
 דְּדְרוּעָא, כִּד רוּחָא דְּפִיק בְּמֵיא דְּאֵיהוּ לִימֵינָא,
 אֶתְמַר בִּיהּ (שִׁיר ה' ב) קוּל דוּדֵי דוּפֶק פְּתַחֵי לִי אַחֻתֵי.

לשון הקודש

גְּבוּרָה תְּפָאֶרֶת, וְכִד מִתְּלַבְּשִׁים בְּנֻצָּח
 הוּד יְסוּד, הַמְּלָכוּת הַכְּלִי שֶׁל כָּלם,
 כְּלוּלָה מְכָלם.

חֵיא הֶפֶה שְׂמֻמְנוּ יוּצְאִים הַהֶבְלִים
 וְהַקּוּלוֹת וְהַדְּבוּרִים, וְכָלם נְכֻלָּים בָּהּ,
 וְהֵיא חֵלֶב שְׂפָלָם כּוּ נְכֻלָּים, וּמִמְנָה
 יוּצְאִים הַדְּפֶק שֶׁל הַרוּחַ לְכָל הָעוֹרְקִים
 שֶׁל הַרוּעֵ. כְּשֶׁהַרוּחַ דוּפֶק בְּמַיִם שֶׁהוּא
 לִימֵין, נֹאמֵר כּוּ קוּל דוּדֵי דוּפֶק פְּתַחֵי לִי

הַטַּעְמִים מִן ו', הַנְּקוּדוֹת מִתְּלַבְּשוֹת בְּמַיִם
 בְּיָמִין, שְׂנֹאמֵר כּוּ הַרוּצָה לְהַחֲבִים
 וְדָרִים, הַאוֹתִיּוֹת מִתְּלַבְּשוֹת בְּאֶשׁ
 מְשֻׁמְאֵל, וְעַלֵּיהֶם נֹאמֵר קוּל יְהוּ"ה חֲצַב
 לְהַבּוּת אֵשׁ, שֶׁהֵם הֶבְלִים, הַטַּעְמִים
 מִתְּלַבְּשִׁים בְּאֵוִירָא בְּאֶמְצָעֵי, וְהַטַּעְמִים הֵם
 מִצַּד הַכֶּתֶר, וְהַנְּקוּדוֹת מִצַּד הַחֻכְמָה,
 וְהַאוֹתִיּוֹת מִצַּד הַבִּינָה, (שְׁבִשְׁבִילָה)
 וּמִתְּלַבְּשִׁים בְּמַיִם אֵשׁ וְרוּחַ, שֶׁהֵם חֶסֶד

לְהִיָּא דְאִתְּמַר בְּהַּ (משלי ז ד) אֲמֹר לְחַכְמָה אַחֹתִי
 אַתְּ, וְכֹד דְּפִיק לְשִׁמְאֵלָא דְאִיהִי אֲשָׂא, אִתְּמַר בְּהַּ
 רַעֲיָתִי, דְּבִיָּה אִתְּוֹקֵד בְּכַמְהָ רְשָׁפִים דְּאֵינוּן
 שְׂרָפִים, דְּאִתְּמַר בְּהוֹן (שיר ח ו) רְשָׁפִיהָ רְשָׁפִי אֵשׁ
 שְׁלֵהֶבֶת י"ה.

מִסְטָרָא דְעֵמוּדָא דְאִמְצַעִיתָא יוֹנְתִי תַמְתִּי, בְּגִין
 דְּאִיהִי דְרָגָא דִיעֶקֶב דְּאִתְּמַר
 בִּיהַּ (בראשית כה כז) וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם, וְדְפִיקוּ דִילִיָּה תַמָּן
 בְּמִשְׁקַל, לָא סָלִיק וְלָא נָחִית, דִּי בְמִיָּא נָחִית לְגַבִּי
 צַדִּיק נִבְיָעוּ לְגַבִּיָּה בְּאֵרִיכוּ, וְסָלִיק בִּיהַּ בְּאֵרִיכוּ
 דְתַקִּיעָה, בְּאֲשָׂא אִהוּ דְפִיקוּ בְּשִׁבְרִים בְּתַבִּירוּ,
 וּבְעֵמוּדָא דְאִמְצַעִיתָא נָחִית (נ"א אַחִיד) בְּתַרְוִיָּהוּ
 שְׁלֵשְׁל"ת, בִּינוּנִי וְדָא תְרוּעָה, קוּל דְמָמְה דְקָה
 לְגַבִּי שְׂכִינְתָא תַתְּאָה, תַמְתִּי, תָם הֵהוּא דְפִיקוּ בְּגִין
 דְהִבִּיאוּ לָהּ בְּחֵשָׁאִי.

לשון הקודש

בְּמִשְׁקַל, לָא עוֹלָה וְלָא יוֹרֵד, שְׂבָמִים
 יוֹרֵד אֶל הַצַּדִּיק הַמַּעֲזִין אֵלָיו בְּאֵרִיכוּת,
 וְעוֹלָה בּוּ בְּאֵרִיכוּת שֶׁל תַּקִּיעָה. בְּאֵשׁ
 הוּא הַדְּפִק בְּשִׁבְרִים בְּשִׁבְרָא, וּבְעֵמוּד
 הָאִמְצַעִי יוֹרֵד (אחיד) בְּשְׂנִיָּהם שְׁלֵשְׁל"ת,
 בִּינוּנִי, וְזוּ תְרוּעָה, קוּל דְמָמְה דְקָה אֶל
 הַשְּׂכִינָה הַתַּתְּוֹנָה. תַמְתִּי, תָם אִתְּוּ
 הַדְּפִק, מִשׁוּם שֶׁהִבִּיאוּ לָהּ בְּחֵשָׁאִי.

אַחֹתִי, לְאוֹתָהּ שְׂנַאֲמַר בְּהַּ אֲמֹר
 לְחַכְמָה אַחֹתִי אַתְּ, וּבְשִׁדּוּפְק לְשִׁמְאֵל
 שְׁהִיָּא אֵשׁ, נְאָמַר בְּהַּ רַעֲיָתִי, שְׂבּוּ נְשָׂרָף
 בְּכַמְהָ רְשָׁפִים שְׂהֵם שְׂרָפִים, שְׂנַאֲמַר
 בְּהֵם רְשָׁפִיהָ רְשָׁפִי אֵשׁ שְׁלֵהֶבֶת י"ה.
 מִצַּד הָעֵמוּד הָאִמְצַעִי יוֹנְתִי תַמְתִּי,
 מִשׁוּם שֶׁהִיָּא הַדְּרָגָה שֶׁל יַעֲקֹב, שְׂנַאֲמַר
 בּוּ וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם, וְהַדְּפִק שְׁלָהּ שָׂם

וְכַד שְׂכִינְתָּא אִיהִי בְּגִלּוּתָא אֶתְמַר בָּהּ (שיר ה ב) **אֲנִי**
יִשְׁנָה וְלִבִּי עֵר, כִּד אִיהִי יִשְׁנָה לִית בָּהּ
דְּפִיקוּ, בְּגִין דְּקוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא דְּאִיהוּ קוּל דְּפִיקוּ
דִּילָּה אֶתְרַחֵק מִינָּה, הָדָא הוּא דְּכְתִיב (תהלים לט ג)
נְאֻלְמַתִּי דּוּמְיָה הֶחְשִׁיתִי מְטוּב, לָמָּה נְאֻלְמַתִּי, מִי"ה
דְּאִיהוּ דּוּמְיָה דְּאֶתְרַמְיוּ בְּאֱלֹהִי"ם, דְּאִיהוּ ל"ב
אֱלֹהִי"ם דְּמַעְשָׂה בְּרֵאשִׁית, דְּדָפִיק רוּחָא דְּקוּדְשָׁא
דְּאֶתְמַר בֵּיהּ (בראשית א ב) **וְרוּחַ אֱלֹהִי"ם, בְּגִין דְּהֶחְשִׁיתִי**
מְטוּב דְּאִיהוּ קוּל, בְּהָהוּא זְמַנָּא אֶשְׁתְּאַרְת בַּת
יְחִידָּה בְּלֹא קוּל, וּבְגִין דָּא לִית בַּת קוּל בְּגִלּוּתָא,
וּבְגִין דְּלִית בַּת קוּל בְּגִלּוּתָא הִבִּיאוּ לָּהּ בְּחֻשָּׁא,
וּבְגִין דָּא צְלוּתָא אִיהִי בְּחֻשָּׁא, אַף עַל גַּב דְּרִזִּין
סְגִיאוּן אִית הָכָּא, שְׂבָעִין אַנְפִּין אִית לְאוּרִיָּתָא.

לשון הקודש

הקדוש דופק, שנאמר בו ורוח אלהים,
 משום שהחשיתי מטוב, שהוא קול.
 באותו הזמן נשארת בת יחידה בלי קול,
 ומשום זה אין בת קול בגלות, ומשום
 שאין בת קול בגלות, הביאו לה בחשאי,
 ומשום זה התפלה היא בחשאי. אף על
 גב שסודות גדולים יש כאן, שבעים
 פנים יש לתורה.

ובששכינה בגלות, נאמר בה אני
 ישנה ולבי ער, בשחיה אין בה
 דפק, משום שהקדוש ברודף הוא שהוא
 הקול, הדפק שלה, התרחק ממנה. והו
 שכתוב נאולמתי דומיה החשיתי מטוב,
 למה נאולמתי? מי"ה, שהיא דומיה
 שגרמו באלהים, שהוא שלשים ושנים
 אלהים של מעשה בראשית, שרוח

וּבַהֲהוּא זְמַנָּא לִית לָהּ דְּפִיקוּ דְּאִיהוּ כְּגוּוּנָא
דְּנִקְוֵי דְּמִנְקֵדִין בְּדְפִיקוּ דְּאַצְבָּעָאן
דְּאִינוּן עֵשֶׁר, דְּבַהוּן מְנַקְדִין בְּדְפִיקוּ דְּרוּחָא, וְאִינוּן
מְנַקְדִין בְּנִימִין דְּכְנוּר דְּדוּד, דְּפִיקוּ אִיהוּ כְּגוּוּנָא
דְּקָלָא דְּסָלִיק בְּנְגוּנָא, לְקַבֵּל עֲשָׂרָה דְּפִיקוּן
דְּאַסְתַּפֵּל אֲסִיא בְּדְפִיקוּ, עֶבֶד דְּוֹד עֲשָׂרָה מִינֵי
נְגוּנִים בְּתַלְמִים, אַרְבַּעָה אִינוּן (שיר ה ב) אַחֲוֹתֵי רַעֲיָתִי
יִזְנְתִי תַמְתִּי לְקַבֵּל יְהו"ה, עֲשָׂרָה דְּפִיקוּן לְקַבֵּל יוֹד
הָא וְאוּ הָא, דְּפִיקוּ נְפִיק מְאֵדנָא שְׂמַאלָא דְּלְבָא,
וְדָא הוּא רוּחַ צְפוּנֵי דְּהָוָה מְנַשֵּׁב בְּכְנוּר דְּדוּד
דְּהָוָה מְנַגֵּן מְאֵלִיו, וְכָל עֲרֻקִין וְוִירִידֵי גוּפָא דְּאִינוּן
דְּפִיקוּן, מְלָבָא אִינוּן (ג"א הוּדָה) דְּפִיקוּן, וְרוּזָא דְּמִלְחָה
(יחזקאל א יב) אֵל אֲשֶׁר יְהִיָה שְׂמָהּ הָרוּחַ לְלָכַת יִלְכוּ.

לשון הקודש

בְּנַגֵּד יְהו"ה, וְעֲשָׂרָה דְּפִיקוּם בְּנַגֵּד יו"ד
 ה"א וּא"ו ה"א, הַדְּפִק יִצְא מֵאֲזֵן שְׂמַאל
 שֶׁל הַלֵּב, וְזוּהֵי רוּחַ צְפוּנִית שְׁהִיָתָה
 מְנַשֵּׁבַת בְּכְנוּר דְּוֹד שְׁהִיָה מְנַגֵּן מְאֵלִיו,
 וְכָל הָעוּרְקִים וְהוִירִידִים שֶׁל הַגּוּפָה שְׁהִם
 דְּפִיקוּם, הֵם (ה"ה) דוּפִיקוּם מִן הַלֵּב, וְסוּד
 הַדְּבָר - אֵל אֲשֶׁר יְהִיָה שְׂמָהּ הָרוּחַ
 לְלָכַת יִלְכוּ.

וּבַאֲתוֹ זְמַן אִין לָהּ דְּפִיק, שְׁהוּא כְּמוֹ
 שְׁהַנְקֵדוֹת שְׁמִנְקֵדִים בְּדְפִיק הָאַצְבָּעוֹת
 שְׁהוּן עֵשֶׁר, שְׁבַהֵם מְנַקְדִים בְּדְפִיק הָרוּחַ,
 וְהֵם מְנַקְדִים בְּנִימִים שֶׁל כְּנוּר דְּוֹד,
 הַדְּפִיק הוּא כְּמוֹ הַקּוּל שְׁעוּלָה בְּנְגוּן, בְּנַגֵּד
 עֲשָׂרָה דְּפִיקוּם שְׁמַסְתַּפֵּל הָרוּפָא בְּדְפִיק,
 עֲשָׂה דְּוֹד עֲשָׂרָה מִינֵי נְגוּנִים בְּתַהֲלִים.
 אַרְבַּעָה הֵם, אַחֲוֹתֵי רַעֲיָתִי יִזְנְתִי תַמְתִּי,

כְּכַד הוּא סְמַא"ל הוּא עֵשׂוֹ, דְּלִית בֵּיהּ רוּחָא
 דְּקוּדְשָׁא, לָא דְּפָקִין עֲרִקוֹן דִּילֵיהּ, וּבְגִין
 דָּא לָא שְׂרִיא שְׂכִינְתָא בְּאוּמִין דְּעֵלְמָא, וּבְגִלּוּתָא
 דְּאַסְתִּלְק רוח דְּקוּדְשָׁא, דְּאַתְמַר בֵּיהּ (ישעיה יא
 ב) וְנָתַח עָלָיו רוּחַ יְהוָה וְגו', לִית דְּפִיקוּ בְּלָבָא
 דְּאִיהִי שְׂכִינְתָא, וּבְגִין דָּא אֶתְמַר בָּהּ (שיר ה ב) אֲנִי
 יִשְׁנָה וְלִבִּי עֵר, וְלִית בֵּת קוּל בְּפוּמָא (דְּהוּדָה
 סְלָקָא), (נ"א דְּבָה סְלִיק) קָלָא בְּרוּחָא בְּתַקִּיעָה בְּאַרְיִכוֹ,
 וּבְשִׁבְרִים בְּתַבִּירוֹ, וּבְתַרוּעָה שְׁלִשְׁלָת קָלָא בִּינוּנִית
 לָא בְּאַרְיִכוֹ וְלָא בְּקִצְרוֹ, בֵּת קוּל אִיהִי קוּל
 דְּמָמָה דְּקָה זְעִירָא, קָלָא נְמוּכָה בְּחֵשָׁא, דְּהָא קוּל
 בְּאַשָׁה עֲרוּחָה. וְכַד יִיתִי מְשִׁיחָא נְחִית רוּחָא
 דְּקוּדְשָׁא עָלֵיהּ, וּמְיָד אִיהִי אֶמְרַת קוּל דְּזִדִּי דּוּפְקָ,
 דְּפִיקוּ סְלִיק וְנָחִית, סְלִיק ה' עֲלָאָה (דף קה ע"ב) לְגַבִּי
 י', וְנָחִית ה' תַּתָּאָה לְגַבִּי ו', דְּאִיהוּ קָרְבַּן לִיהו"ה,
 קָרְבַּן עוֹלָה וַיִּזְרַד.

 לשון הקודש

קול בפה (שְׁהִיָּה עוֹלָה), (שְׁבָה עוֹלָה) הַקוּל בְּרוּחַ
 בְּתַקִּיעָה בְּאַרְיִ, וּבְשִׁבְרִים בְּשִׁבְרָה,
 וּבְתַרוּעָה שְׁלִשְׁלָת, קוּל בִּינוּנִית, לָא
 בְּאַרְיִכוֹת וְלָא בְּקִצְרָה, בֵּת קוּל הוּא קוּל
 דְּמָמָה דְּקָה קַמְנָה, קוּל נְמוּךְ בְּחֵשָׁא,
 שְׁהִרִי קוּל בְּאַשָׁה עֲרוּחָה, וּבְשִׁיבָא
 הַמְשִׁיחָה, יוֹרְדַת עָלָיו רוּחַ הַקְּדוֹשׁ, וּמְיָד

הַכְּכַד הוּא סְמַא"ל, הוּא עֵשׂוֹ, שְׂאִין בּוֹ
 רוּחַ הַקְּדוֹשׁ, הָעוֹרְקִים שְׁלוֹ לָא דּוּפְקִים,
 וּמְשׁוּם זֶה אִין שְׂכִינְהָ שׁוּרָה בְּאַמּוֹת
 הָעוֹלָם, וּבְגִלּוּת שְׁהַסְתַּלְקָה רוּחַ הַקְּדוֹשׁ,
 שְׁנֵאמַר בּוֹ וְנָתַח עָלָיו רוּחַ יְהוָה וְגוּמַר,
 אִין דְּפָק בְּלָב שְׁהִיא הַשְׂכִּינְהָ, וּמְשׁוּם זֶה
 נֵאמַר בָּהּ אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עֵר, וְאִין בֵּת